

**Ongerechtvaardigde
rechtvaardiging veehouderij**

-

Onze toekomst is bio-vegan!

Theo Grent

Colofon

© 2024 T.N.H. Grent & Uitgeverij U2pi

Onder de titel 'Unjustified Justification Animal Husbandry – Our Future is Vegan-Organic!' verscheen in 2024 de originele Engelse editie (distributie: www.amazon.com).

ISBN: 978 94 9336 423 3

NUR: 940

Titel: Ongerechtvaardigde rechtvaardiging veehouderij – Onze toekomst is bio-vegan!

Genre: non-fictie, landbouw- en voedselliteratuur

Auteur: Theo Grent, Berlijn

Drukwerk, distributie en facturering: Uitgeverij U2pi, Den Haag

Marketingcampagne: Grent Consultancy Biologische Middelen, Haarlem

Consumentenprijs, inclusief btw: 19,95 €

Dit boek is beschikbaar voor educatieve, commerciële en/of promotionele doeleinden. Voor bulkverkoop zijn aanzienlijke inkoopkortingen mogelijk.

Alle rechten voorbehouden op tekst, tabellen en intermezzo's. De auteur stelde de inhoud van deze uitgave met grote zorgvuldigheid en naar beste weten samen, maar aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard dan ook, die gebaseerd is op de verstrekte informatie.

Actieve stoffen, merken en leveranciers worden alleen genoemd om specifieke informatie te verstrekken. Dit houdt geen garantie of waarborg in van het product door enige regelgevende instantie in enig land en geen machtiging om andere geschikte producten uit te sluiten. De aangeboden informatie dient niet als enige basis voor het nemen van beslissingen over plantengroei en gewasbescherming in landbouwproductiesystemen.

De tekst gebruikt 'hij' als het over een personage gaat, omdat dit mannelijke/onzijdige woorden zijn. Je kunt dus ook 'zij' lezen in plaats van 'hij'.

Inhoud

<i>Woord vooraf en dankbetuiging</i>	5
<i>Voorwoord</i>	7
<i>Inleiding</i>	9

DEEL I: LANDBOUWPRODUCTIE

Hoofdstuk een	Primaire landbouwproductie	19
Hoofdstuk twee	Landbouwsysteem	29
Hoofdstuk drie	Veehouderij	43

DEEL II: PLANTENGROEIMANAGEMENT

Hoofdstuk vier	Bodemvruchtbaarheid managen	71
Hoofdstuk vijf	Teeltrotatiestrategieën	99
Hoofdstuk zes	Teeltpraktijken	109

DEEL III: GEWASBESCHERMINGSMANAGEMENT

Hoofdstuk zeven	Geïntegreerde aanpak	121
Hoofdstuk acht	Preventieve aanpak	131
Hoofdstuk negen	Curatieve aanpak	141

DEEL IV: BLIK OP DE TOEKOMST

Hoofdstuk tien	De echte waarheid	159
Hoofdstuk elf	Stappenplan voor implementatie	169

<i>Bijlage A. Groene lijst</i>	177
--------------------------------	-----

<i>Bijlage B. Doelstellingen</i>	179
----------------------------------	-----

<i>Korte bibliografie</i>	181
---------------------------	-----

<i>Over de auteur</i>	183
-----------------------	-----

Woord vooraf en dankbetuiging

Het is een groot voorrecht voor elke betrokken auteur om een rol te spelen in het verspreiden van kennis over een steeds belangrijker wordend onderwerp in onze samenleving dat zoveel mensen en dieren raakt. Het doel van dit boek is om een wereldwijde beweging van producenten, consumenten, onderzoekers, adviseurs, leraren en supporters te informeren over de principes en voordelen van de bio-vegan landbouw. Met andere woorden, het is bedoeld voor iedereen die zich op wat voor manier dan ook inzet voor een eerlijkere wereld.

Dit boek is echter geen academische tekst waarvoor strenge onderzoeknormen worden voorgeschreven. In plaats van academische verwijzingen in eindnoten, staan er voor lezers die een bepaald onderwerp willen uitdiepen door de hele tekst *intermezzo's*. Natuurlijk is de auteur primair verantwoordelijk voor de inhoud en moet hij ook openstaan voor kritiek. Omdat het om algemeen toegankelijke feiten gaat, is het niet absoluut noodzakelijk om bronnen te citeren. Dit boek gaat over geloofwaardigheid en omdat het geen proefschrift betreft, kan correct wetenschappelijk citeren achterwege blijven. De gepresenteerde informatie is geschreven met respect voor lezers die de rol die vee speelt in onze primaire landbouwproductiesystemen in twijfel durven te trekken. Zij verdienen het.

Eerst en vooral lijkt de gerezen kritiek het werk te zijn van vertegenwoordigers van de grote landbouwindustrie, wiens advocaten beweren dat de formulering hun reputatie schaadt en hun verkoopomzet in gevaar brengt. Onder degenen die zich haasten om te klagen over het boek zijn woordvoerders van de vlees- en zuivelindustrie - een goed teken! Misschien zullen we op een dag, als de meerderheid van de politici en wetenschappers koppig blijft geloven dat ze zich niet kunnen bevrijden uit de greep van de grote landbouwindustrie en daarom niet verder kunnen kijken dan de invloed van de financiële belangen van bedrijven, een vergelijkbaar haastig protest lezen van de vis- en eierbranches en andere belangengroepen die ons uitbuiten. We kunnen ons dus maar beter voorbereiden!

In plaats van te zwijgen is de beste manier om zo'n onethische lasterstrategie tegen te gaan het online plaatsen van het juridische dreigement en deze punt voor punt te weerleggen. Hoewel het boek al voor publicatie zwaar onder vuur lag, hebben critici nog geen fouten in de tekst gevonden. Wordvoerders van de vlees-, vis-, zuivel- en eierindustrie zijn niet in detail getreden, maar hebben de informatie in algemene termen veroordeeld en het daarbij gelaten. In ons huidige rechtssysteem zullen de grote landbouwindustrie en hun advocaten hun dreigementen nooit kunnen waarmaken, want gelukkig is de waarheid een absoluut verweer tegen smaad. Dus degenen die verantwoordelijk zijn voor deze saga om een goedbedoelende auteur te belasteren, doen er goed aan om hun ruzies zorgvuldiger te kiezen!

Veel mensen hebben bijgedragen aan de voorbereiding van dit boek. Het is tot stand gekomen dankzij het voortdurende advies, de hulp, de aanmoediging en het enthousiasme van velen die zich hebben laten inspireren door de gepresenteerde ideeën. De grootste dank gaat uit naar al diegenen die tijd, aandacht en energie hebben gestoken in dit project en een onschatbare bijdrage hebben geleverd door de verschillende versies van het manuscript zorgvuldig door te nemen en doordacht commentaar, gedetailleerde feedback en inzichten van onschatbare waarde te geven. Tenslotte gaat onze dank uit naar alle organisaties uit landen over de hele wereld die de onderzoeksvragen hebben beantwoord en de gegevens hebben verstrekt die op de volgende pagina's te lezen zijn.

Voorwoord

Gezond en betaalbaar voedsel is een basisvereiste voor ons bestaan, maar het huidige conventionele agrarische voedselproductiesysteem zit op een dood spoor. Voedselproductie en -consumptie dragen in belangrijke mate bij aan de ecologische, sociale en gezondheids crisis van onze tijd. Vorige regeringen hebben deze problemen steeds voor zich uitgeschoven of met lapmiddelen besteden. Tegelijkertijd is de manier waarop de samenleving tegen voedsel aankijkt onmiskenbaar gekanteld. Een groeiend aantal mensen kiest voor een plantaardiger en gezonder voedingspatroon en er zijn inmiddels talloze initiatieven om voedselgewassen biologisch te verbouwen zonder gebruik te maken van dieren of hun producten. De Partij voor de Dieren is vanaf haar oprichting in 2006 de aanjager van deze verandering. De partij zal deze rol blijven vervullen. Er liggen immers geweldige kansen voor een gezonde toekomst van de landbouw die betaalbaar voedsel produceert. We zitten midden in de voedselrevolutie!

De voedselrevolutie komt geen moment te vroeg. Nederland is uitgegroeid tot de megastal van de wereld: nergens ter wereld worden er gemiddeld zoveel dieren per vierkante meter gehouden. De dieren betalen de hoogste prijs voor de intensivering van de veehouderij. Maar ook boeren en burgers worden opgezadeld met onverantwoorde kosten. In een land dat jaarlijks meer dan 500 miljoen dieren doodt, is het risico op zoonosen - zoals Q-koorts en vogelgriep - levensgroot. Natuur en klimaat, de bodem, ons drinkwater en onze gezondheid zuchten onder de last van grote hoeveelheden dierlijke mest en chemische producten zoals kunstmest en pesticiden.

De veehouderij is onze grootste voedselverspiller. Van het in Nederland geteelde graan wordt meer dan twee derde gebruikt als veevoer. Als we voedsel verbouwen voor directe menselijke consumptie, kunnen we met één hectare minstens vier keer zoveel mensen voeden als door het verbouwen van voer voor vee, varkens, pluimvee en andere geëxploiteerde dieren die op ons bord belanden. De enorme vraag naar veevoeder drijft ook de wereldmarktprijzen voor voedsel op. Het is niet uit te leggen dat we perfect eetbaar voedsel gebruiken om de industriële veeteelt in stand te houden, terwijl steeds meer mensen dit waardevolle voedsel niet meer kunnen betalen. We moeten een einde maken aan de 'ongerechtvaardigde rechtvaardiging van de veehouderij'!

Ook boeren zijn het slachtoffer van dit systeem. Decennialang hebben regeringen en banken Nederlandse boeren geen andere keuze gelaten dan zich in de schulden te steken voor onbetaalbaar nepoplossingen of de veehouderij op te geven. Het is dan ook geen verrassing dat sinds het begin van deze eeuw niet het aantal stuks vee is gehalveerd, maar het aantal veeboeren. Van de overgebleven boeren leeft de helft onder de armoedegrens. De enigen die baat hebben bij het enorme aantal dieren in de Nederlandse veehouderij, zijn de grote agro-industriële bedrijven zoals veevoerbedrijven, slachthuizen en stallenbouwers, en de banken. Het krimpen van de veestapel was decennialang taboe, maar bijna iedereen ziet nu dat dit onvermijdelijk is. Onze toekomst is plantaardig!

De Partij voor de Dieren wil de problemen in samenhang oplossen. Ambachtelijke boeren moeten werken met de natuur en hebben daarom veel te winnen bij schoon water, een gezonde bodem en schone lucht. Op die manier krijgen we een primair landbouwbedrijfssysteem met gezond voedsel, een gezonde bodem en een gezond verdienmodel voor de boer. Hiervoor hebben we meer, niet minder, boeren nodig. Uit onderzoek blijkt dat het enige toekomstbestendige verdienmodel in de landbouw een model is waarin geen dieren meer

worden uitgebuit. De Partij voor de Dieren wil boeren helpen omschakelen naar een veeteeltvrije en toekomstbestendige landbouw.

Alleen in de keuzes die we maken over onze voedselproductie en -consumptie winnen we veel voor dieren, natuur, klimaat, milieu, boeren en onze gezondheid. Alleen als we de juiste weg inslaan, kunnen we iedereen toegang geven tot gezond, plantaardig en betaalbaar voedsel. Als we minder veevoer verbouwen, komen er enorme hoeveelheden landbouwgrond vrij. Die grond kunnen we gebruiken om meer voedsel te verbouwen voor directe consumptie, om terug te geven aan de natuur of om de woningen te bouwen die we zo hard nodig hebben. Door het aantal stuks vee fors te krimpen en met passende maatregelen voor industrie, luchtvaart en wegtransport, lossen we de stikstofcrisis wél op. We kunnen het tij van de biodiversiteitscrisis en de klimaatcrisis keren, én zorgen dat boerenvakmanschap, kwaliteit en de menselijke maat in de landbouw weer de norm worden. Dit is de systeemverandering die het hart vorm van de missie van de Partij voor de Dieren. De tijd om definitief te kiezen is nu!

De tijd is er rijp voor. Ons landbouwsysteem laat op schrijnende wijze zien wat er misgaat als groei de heilige graal is. Met rampzalige gevolgen voor dieren, mensen, natuur en milieu. We kunnen het tij keren door een fundamentele verandering door te voeren: het moet kleinschaliger, plantaardiger, duurzamer, zonder pesticiden, zonder kunstmest en zonder grootschalige uitbuiting van weerloze dieren.

- Partij voor de Dieren (www.partijvoordedieren.nl)

Inleiding

Dit boek is controversieel. Het kan sommige mensen boos en zelfs rancuneus maken. En waarom? Omdat het de vastgeroeste conventionele landbouwmethoden van vandaag uitdaagt. In veel gevallen zullen plantengroei- en gewasbeschermingsexperts, vertegenwoordigers van de landbouwindustrie en journalisten het niet eens zijn met de filosofieën. Met andere woorden, dit boek is ethisch correct, maar niet politiek correct. Het is geschreven om lezers aan te moedigen buiten de gebaande paden te treden en hun denken te verdiepen, en omdat dit goed is voor ieders geest, lichaam en ziel, en voor onze planeet.

Het doel van een schrijver is om te informeren, te onderwijzen en onderwezen te worden. Maar elk werk is een ontdekkingsreis die eindigt in succes of mislukking, en waarbij hij alleen maar kan beloven zijn best te doen. Het doel van dit boek is om de beperkingen van de conventie aan te pakken, om het debat te stimuleren en de zoektocht naar de waarheid te versnellen. Tegenspraak - soms onethisch - moedigt een schrijver alleen maar aan om verder te gaan op zijn pad op zoek naar de echte waarheid. Er is een prachtige, hoopvolle boodschap die gehoord moet worden. Het is onvermijdelijk dat het blootstellen aan de wereld mensen van streek zal maken; dit is geen populariteitswedstrijd.

Misschien wel het meest verrassende aspect van deze furore is dat zelfs het opnemen van informatie over 'landbouw zonder opzettelijk gefokte dieren' voor velen te veel lijkt te zijn. De hier getoonde boodschap heeft veel stof doen opwaaien en biedt een unieke casestudy van de vele uitdagingen en kansen voor de bio-vegan landbouwbeweging en onze samenleving. Toen deze informatie werd gedeeld tijdens lezingen en publieke optredens, bleek het fascinerend controversieel onder degenen die liever vasthouden aan de status quo.

Het feit dat je hebt besloten dit boek te lezen, geeft aan dat je geen passief-accepterend persoon bent, maar eerder een intelligent en bewust persoon die graag enige controle heeft over hoe gezonde planten in de bodem kunnen worden geteeld. Gefeliciteerd, want de gezondheid van de bodem en de planten is ons grootste bezit en we moeten waakzaam zijn en het goed beschermen. Veel mensen weten vaak niet hoe planten worden geteeld en hebben nooit de moeite genomen om meer te weten te komen over de mogelijke bijwerkingen van dierlijke producten. We geven de voorkeur aan een rustig leven en houden er niet van om de beweringen van experts in twijfel te trekken en de status quo te verstoren. Velen van ons hebben het ook gewoon te druk om het uitgebreide onderzoek te doen dat nodig is om alle feiten op een rijtje te zetten en onze blinde vlekken te herkennen. De eindeloze hoeveelheid informatie die tegenwoordig beschikbaar is, kan verwarrend en tegenstrijdig zijn. Dit is vooral waar als de informatieverstrekker er belang bij heeft dat je een product koopt.

Dit boek voorziet de lezer van nauwkeurige en onweerlegbare feiten om een goed begrip te krijgen van de bio-vegan landbouw. Het zware werk is gedaan voor alle betrokkenen. Het onderwerp van het telen van gezonde in de bodem geteelde gewassen zonder het gebruik van opzettelijk gefokte dieren is erg ingewikkeld en is de afgelopen 20 jaar op een te simplistische en oppervlakkige manier behandeld. Het is ook een onderwerp dat wordt geassocieerd met de angst om belachelijk te worden gemaakt, omdat mensen zeer duidelijke en sterke emotionele opvattingen hebben over de rol die veehouderij speelt in onze samenleving.

INLEIDING

Er zijn veel ongeschreven regels en verwachtingen over je gedrag, je houding, de woorden en zinnen die je gebruikt, enzovoort. Een onbevreesde aanpak zal je veel vijanden opleveren. De 'waarheid' verdwijnt achter de rook van een opgeblazen establishment. De belofte om de veehouderij af te schaffen zal onvermijdelijk in diskrediet worden gebracht. Je doet iets verkeerd als je geen vijanden hebt. Als je vijanden hebt, is dat een teken dat je iets goed doet, dat je effectief bent, dat je succesvol bent. Zelfs familie en vrienden kunnen vijandig zijn. Als je veeteeltpraktijken veroordeelt, kun je je gemarginaliseerd voelen.

Opkomen voor autonome en zelfbepaalde ethische overtuigingen betekent vijanden maken, geconfronteerd worden met sociale sancties en genegeerd worden. Je zult geen gelijkgestemden vinden als je gewoon nee zegt en een standpunt inneemt. Mensen slagen er vaak niet in om weerstand te bieden aan groepsdruk, om anders te zijn, om tegen gevestigde sociale normen in te gaan, om subtiele sancties te weerstaan. Je hebt een sterk karakter nodig om niet af te wijken van wat als normaal wordt beschouwd. De andersdenkende is ook altijd een buitenstaander.

Hoewel de ethische redenen om veganistisch en biologisch te gaan voor de hand liggen, is het de moeite waard om op te merken dat er een vreemde paradox schuilt in de manier waarop onze maatschappij haar volgelingen behandelt. Als een prominente niet-veganistische biologische boer iets doet dat ook maar enigszins diervriendelijk is, wordt hij over het algemeen behandeld alsof hij zojuist een geneesmiddel tegen kanker heeft ontwikkeld. Maar zodra iemand verklaart dat hij veganistisch en biologische principes volgt, wordt hij door alerte burgers plotseling aan een belachelijke norm gehouden. Een zelfbenoemde bio-vegan boer krijgt niet langer krediet voor iets positiefs dat hij doet - van een bio-vegan boer wordt verwacht dat hij positieve dingen doet. Maar als ze ook maar een greintje imperfectie vertonen, worden ze snel gereduceerd tot aas in de haaientank.

PROVOCERENDE IDEEËN

Weinig dingen zijn zo provocerend als de manier waarop we ons voedsel verbouwen, zowel wat betreft de impact op de gezondheid van de planeet als de gevoeligheden van de mensen die deze keuzes maken. Elk voorstel om onze voedselproductiesystemen te veranderen brengt een groot risico op onrust met zich mee. Natuurlijk zullen de leiders van de landbouwindustrie, hun adviseurs en hun apologeten in academische wetenschappelijke kringen woedend zijn als iemand de rust verstoort door te schrijven over vermeende misstappen in de huidige voedselproductiesystemen. Dit laat zien hoe gevoelig ze zijn en hoe wraakzuchtig ze kunnen worden als de conventionele kennis die ze vertegenwoordigen en hun autoriteit in twijfel worden getrokken. Gelukkig is de waarheid in de ogen van de wet een absolute verdediging tegen laster.

De weerstand tegen pogingen om landbouwpraktijken te veranderen heeft te maken met het feit dat deze ideeën een directe bedreiging vormen voor de machtige landbouwindustrie. En waarom? In het kort: geld, ego, macht en controle! Een demonstratie van verbeterde productie zonder gekochte input zou zeker als slecht voor de landbouwindustrie gezien zijn. Als zodanig zou het onderworpen worden aan de gebruikelijke schadebeperkingsstrategieën van bedreigde conglomeraten, overheidsinstellingen en gekoloniseerde academici: neger het zo lang mogelijk, maak het dan belachelijk, beschrijf het incorrect, voer foute experimenten uit, maak onjuiste vergelijkingen en verwerp de ideeën.

De maniakale kapitalistische landbouwindustrie zal niet erg enthousiast worden van biologische boeren die niets kopen. Het feit dat Moeder Natuur biologische input levert, maakt

hen behoorlijk subversief. De industriële veeteelt is een miljarden-business. Ze probeert zoveel mogelijk foutieve berichten te verspreiden om twijfel te zaaien over alternatieve benaderingen. De sigarettenindustrie heeft hetzelfde gedaan.

Net als elke drugsverslaafde hebben de landbouwindustrie en haar lobbyisten een web van leugens gesponnen om hun gedrag te rationaliseren, dat zeer schadelijke gevolgen heeft voor anderen. Het draagt in grote mate bij aan de huidige wereldwijde milieucrisis, ruïneert onze gezondheid en economie en is de reden waarom zoveel dieren een kort en wreed leven leiden in de landbouw. En de belangrijkste reden is onze verslaving aan dierlijke voeding.

EFFECTEN OP VEE

Het is vreemd dat iedereen het alleen over rundvee heeft. Toch zijn kippen en varkens in de industriële veeteelt het grote probleem. Nu de extensieve veehouderij snel wordt vervangen door de vee-industrie, maken kippen en varkens een steeds groter deel uit van de vleesproductie. Ze brengen een kort, wreed leven door in overbevolkte stallen, om vervolgens ondersteboven aan een lopende band te worden gehangen en hun keel te worden doorgesneden. Dit is wat onrechtvaardigheid betekent.

Vrije weidegang is natuurlijk minder onaangenaam voor melkkoeien dan gedwongen opsluiting in een stal, maar zelfs als dieren de keuze krijgen tussen stal en weiland, worden ze gebruikt als levende kinderen en melkmachines die gedood moeten worden zodra het financieel haalbaar is. Bovendien hebben grazende vlees- en melkkoeien, geiten, schapen en andere herkauwers de neiging om alles wat ze zien te vreten, waardoor de degeneratie van graslanden wordt versneld.

De visserij-industrie praat veel over 'duurzame visserij', maar het enige wat daarmee wordt bedoeld is dat ze overbevissing probeert te voorkomen en bijvangst probeert te verminderen. Het lijden dat wordt veroorzaakt door hun vis- en moordmethoden wordt echter niet genoemd.

Het wordt als 'normaal' beschouwd om de karkassen te eten van dieren die gefokt, grootgebracht, gemarteld, geslacht, verpakt en gekocht zijn door mensen zodat ouders dode lichamen op het bord van hun kinderen kunnen leggen. De dieren die we eten worden volgepompt met antibiotica en gekooid, geslagen en gedood, zonder dat een dier de kans krijgt om zijn eigen leven te leiden. Landbouwhuisdieren moeten sterven als we ze willen eten.

Als we een hond schoppen op straat, krijgen we een boete, maar als we opzettelijk een koe doden in het slachthuis, krijgen we daarvoor betaald. We kunnen het slachthuis en zijn partner, de destructie-industrie, niet boycotten. Maar we kunnen wel producten afwijzen die afkomstig zijn van het gebruik van dieren. Consumenten hebben suiker en katoen, gemaakt door slaven, afgewezen; producten uit Zuid-Afrika toen 'apartheid' volledige politieke en economische controle gaf aan blanke minderheden; kleding geïmporteerd uit sweatshops; en zelfs een verbod op roken in openbare gelegenheden. Wat we doen is verstandige politieke actie ten behoeve van wezens met gevoel die buiten de politieke sfeer zouden moeten staan.

Het afschaffen van de veehouderij is nog steeds een groot taboe in de biologisch-dynamische landbouw, omdat het houden van dieren wordt voorgeschreven in het algemene concept. Maar het is de individuele actie die telt. Het hoort bij de verkeerd manier van leven om niet de moed en het vertrouwen hebben om af te wijken van bestaande omstandigheden, om tegen gevestigde normen in te gaan of om het vertrouwde in twijfel te trekken. Alleen degenen die geleerd hebben

INLEIDING

om in opstand te komen tegen meerderheden, autoriteiten en de macht van het gewone, hebben de moed om dat te doen.

DE WAARHEID SPREKEN

De gezamenlijke inspanningen van vele machtige belangengroepen om de waarheid over het houden van dieren te negeren, in diskrediet te brengen en te verbergen heeft tot nu toe gewerkt. Zelfs voordat ze met deze informatie werden geconfronteerd, gedroeg de gevestigde orde zich defensief: hoongelach, sarcastische speculaties en zelfs spot. Maar de geschiedenis leert ons dat revolutionaire ideeën altijd belachelijk zijn gemaakt. Wat de onverschrokken voorvechters van rechtvaardigheid echter gemeen hadden, was hun vasthoudendheid om hun stem te laten horen en hun toewijding om hard te werken. Ze wankelden, maar ze bleven doorgaan!

De meeste boeren en hun aanhangers zitten vast in misvattingen: ze denken dat het onmogelijk is om gezonde gewassen te verbouwen zonder dierlijke input. Het tegenovergestelde is waar: dieren leveren niets, zelfs geen nutriënten voor de bodem, dat niet efficiënter uit planten kan worden verkregen. Zolang het menselijk begrip en de menselijke perceptie, en dus het denken, niet veranderen, kunnen we blind blijven voor wat er om ons heen gebeurt. Daarom moeten we ons psychologisch aanpassen. We moeten de ‘ongerechtvaardigde rechtvaardiging van de veehouderij’ in primaire landbouwproductiesystemen onmiddellijk verbieden.

Deze tekst gaat in op het provocerende idee dat het verbouwen van groene biomassa in een bio-vegan systeem om het planten- en bodemleven te voeden net zo goed deel kan uitmaken van een gediversifieerd landgebruik als veeteeltsystemen. Ook al is het idee nog steeds ongeloofwaardig, sommige vooruitstrevende, bio-vegan telers hebben al bewezen dat we geen vee nodig hebben om bodemvruchtbaarheid en biodiversiteit te creëren. In wezen is het uitsluiten van vee uit ons primaire landbouwproductiesysteem een logische stap verder dan biologische landbouw voor iedereen die op zoek is naar veilig en duurzaam geteeld voedsel.

We moeten niet bang zijn om de waarheid te vertellen over de negatieve aspecten van de veehouderij, zelfs als dit de bevolking in verwarring brengt. Er komt een moment dat zwijgen verraad betekent. Ons leven eindigt op de dag dat we zwijgen over dingen die ertoe doen. Elke keer dat iemand de cultuur van uitbuiting van dieren, die welig tiert in onze wereld, ter discussie stelt, wordt er een golf van hoop gecreëerd. Wanneer deze rimpelingen samenkomen uit een miljoen verschillende plaatsen, creëren ze een stroom die sterker en sterker wordt. Als we het goede voorbeeld geven door te laten zien hoe onze gewassen eenvoudig en efficiënt kunnen worden verbouwd zonder dierlijke input, geven we een voorbeeld dat naar buiten straalt, een voorbeeld dat anderen inspireert door zijn authenticiteit en helpt de wereld te verbeteren.

De manier waarop we voedsel produceren is gebaseerd op zoveel onwaarheden dat het bijna onmogelijk is om onderscheid te maken tussen waarheid en onwaarheid. De corporate landbouw- en voedselindustrie is niet van plan om deze situatie op te helderen of om mensen te laten inzien dat wat zij voor waar aannemen in feite gebaseerd is op onwaarheden. Hun beproefde strategie is om de wetenschap te ondermijnen en te vertrouwen op kudde-instinct. Keer op keer wordt ons verteld om terug te keren naar de kudde.

De status quo is een lelijk iets. Maar informatie die de status quo bedreigt zal altijd controversieel zijn. Hoe nuttig het ook is om het huidige productiesysteem te deconstrueren en aan de kaak te stellen, we moeten ook constructief denken. De uitdagingen waar we voor staan zijn complex en vragen daarom om meer dan een simpele oplossing. We moeten aantrekkelijke,

ONGERECHTVAARDIGDE RECHTVAARDIGING VEEHOUDERIJ

actieve alternatieven bieden. Door alternatieven aan te bieden, vernietigen we geen systemen, maar verbeteren we ze. En zou dat niet ons doel moeten zijn?

Dus hoe kunnen we mensen mondiger maken? Mensen kunnen en moeten hun eigen keuzes maken. Maar consequent ontbreekt in het commentaar de suggestie dat individuen hun eigen lot in handen kunnen nemen. Burgers hebben uiteindelijk de keuze om het beschikbare bewijs in hun levensstijl te integreren, maar we zijn het aan hen verplicht om hen die keuze te bieden, niet om voor hen te beslissen. Alleen zij hebben het recht om te beslissen wat ze ervan willen maken.

INFORMATIE VERSPREIDEN

Het is nog nooit zo makkelijk geweest om informatie te verspreiden en te vinden, maar het is ook nog nooit zo moeilijk geweest. Het enorme aanbod aan digitale communicatiemiddelen en online fora biedt ongekende mogelijkheden om informatie te verzamelen. De overdaad aan informatie saboteert echter vaak onze beste pogingen om nuttige informatie uit het World Wide Web te halen. We hebben allemaal wel eens Google gevraagd om een bepaald stuk informatie te vinden en belandden urenlang in een konijnenhol zonder ooit de informatie te vinden die we zochten. Tegenwoordig kan iedereen content publiceren op het internet, maar als we gegevens verzamelen voor onze landbouwmanagementstrategieën, hebben we eerst relevante antwoorden nodig.

Relevantie is essentieel voor informatievoorziening in een wereld waarin de kwaliteit van content steeds meer verwatert door kwantiteit. Relevante informatie wordt niet geleverd door systemen, maar door mensen die content in de systemen invoeren. In de huidige instabiele economie is het van cruciaal belang om over de juiste informatie te beschikken. Nu de wereld meer dan ooit verbonden is, zijn betrouwbare netwerken belangrijker dan ooit om de ongekwalificeerde leads te omzeilen die ons ervan weerhouden een optimaal expertiseniveau te bereiken.

De verspreiding van verzonden 'feiten' en genegeerde waarheden is een bedreiging voor onze samenleving. We leven al jaren met nepnieuws. Ze zijn een zekere weg naar een overweldigend gevoel van verwarring en onzekerheid. De beweringen van voorstanders van de veehouderij komen snel en furieus, met een niveau van zekerheid, verstoken van nuance, dat ongetwijfeld velen aanspreekt. De industrie zal verwarring zaaien totdat ons gezond verstand volledig is aangetast door beslissingsmoeheid. We kunnen alleen maar hopen dat er snel een einde komt aan dit onethische en egoïstische gedrag. Hoop komt van het vinden van manieren om betrokken te raken en je stem te laten horen. Verdiep je in de feiten en vecht voor verandering!

Nieuwe ideeën, vooral die welke een gevestigde orthodoxie uitdagen, volgen een vergelijkbaar pad. Eerst zegt de orthodoxie dat het nieuwe idee onzin is. Vervolgens probeert de orthodoxie de groeiende aantrekkingskracht van het nieuwe idee te minimaliseren. Ten slotte, wanneer het nieuwe idee niet te stoppen blijkt, probeert de orthodoxie het idee als het zijne op te eisen. Dit is precies de weg die de biologische landbouw is ingeslagen. Het is daarom bijna onvermijdelijk dat de beschrijving van een bio-vegan landbouwproductiesysteem onmiddellijk belachelijk wordt gemaakt. Dit komt ook omdat de meeste boeren en hun aanhangers bijna universeel geloven in de mythe: "Het is niet mogelijk om de bodem gezond te houden zonder dierlijke mest." De informatie in dit boek zal bewijzen dat dit niet waar is.

TRANSITIE

INLEIDING

De westerse samenleving staat aan de vooravond van een economie waarin onze schaarse natuurlijke hulpbronnen verstandiger worden gebruikt. Een economie waarin we ervoor zorgen dat de opbrengsten van onze collectieve inspanningen gelijkmatiger over de wereld worden verdeeld. De vraag is echter of we in staat zullen zijn om deze overgang op eigen kracht te maken (volgens doordacht ontwerp) of te wachten tot het ons inhaalt (volgens rampspoed). Er zijn potentiële oplossingen, maar om die na te streven is individuele en politieke moed nodig. Boeren kunnen het goede voorbeeld geven door te investeren in praktijken zonder opzettelijk gefokt vee. Dit zal de overgang naar een duurzame economie versnellen.

Andere wezens vieren hun vindbaarheid niet zo vaak als wij, maar dat hoeft ook niet. In plaats daarvan drukken ze hun aangeboren wijsheid uit. Ook wij hebben deze aangeboren wijsheid. In deze context is het nuttig om te wijzen op het verschil tussen intelligentie en wijsheid. Intelligentie is het vermogen om problemen op te lossen door inventiviteit en innovatie. Dat hebben we in overvloed. Wijsheid is het vermogen om ervaring, besef van verbanden en kennis van de gevolgen toe te passen en in de praktijk te brengen. Dit is waar we meer uitgedaagd lijken te worden.

Hoezeer de maatschappij het belang van het zoeken naar rolmodellen ook ophemelt, het naar binnen gerichte werk om een goed rolmodel voor anderen te zijn wordt maar al te vaak over het hoofd gezien. Denk na over je eigen bezigheden en spreek je uit als je iets te zeggen hebt. Je zwijgen is geen grote aanwinst voor de samenleving. Degenen die macht hebben, hebben de verantwoordelijkheid om hun macht met anderen te delen, hetzij door het goede voorbeeld te geven, hetzij door een weloverwogen engagement.

Wetenschappelijk bewijs heeft duidelijk aangetoond dat we geen dierlijke voeding nodig hebben om te gedijen. In tegenstelling tot dieren die andere dieren doden voor voedsel, hebben wij een keuze. Zij doden uit noodzaak. Wij doen het voor ons plezier. Wanneer we overvloedig toegang hebben tot plantaardig voedsel en de keuze hebben tussen het redden van levens en het doden van dieren, is het helemaal niet humaan om mededogen af te wijzen en te kiezen voor geweld en dood voor anderen, alleen maar omdat we de smaak van dierlijke voeding lekker vinden en omdat dieren niet terugvechten.

Mensen eten vlees omdat ze denken dat ze er zo sterk als een os van worden, waarbij ze vergeten dat een os gras eet. Aangezien de aanbeveling om één dag per week geen vlees te eten ontbering suggereert, zou een campagne het 'elke dag van de week eten' moeten promoten in termen van volwaardige voedingsmiddelen die lekker en gemakkelijk te bereiden zijn en die ons leven verrijken.

Steeds meer mensen vinden dat de uitbuiting van dieren en het daarmee gepaard gaande verlies aan biodiversiteit, evenals het doden van dieren voor menselijke consumptie, ethisch onaanvaardbaar is en vanuit voedingsoogpunt niet langer nodig is. Dit boek moedigt ons daarom aan om de productie en consumptie van voeding van dierlijke herkomst te heroverwegen.

EEN ROUTEPLAN

Dit boek is verdeeld in drie controversiële gebieden: 1) kleinschalige landbouw versus grootschalige landbouw; 2) bio-vegan landbouw versus veehouderij; en 3) plantenteelt en gewasbescherming zonder schadelijke chemicaliën versus landbouwmanagementstrategieën

met de 'hulp' van gesynthetiseerde producten. De tekst gaat achtereenvolgens in op elk van deze onderwerpen om de uitdagingen voor de landbouw, de wetenschap en de gezondheid van de samenleving als geheel beter te illustreren. Om dit te begrijpen, keert de tekst keer op keer terug naar de controverses, zodat we vooruitgang kunnen boeken om de gezondheid van onze bodems, onze gewassen, onze eigen gezondheid en de gezondheid van de planeet te herstellen.

Deel I, 'Landbouwproductie', legt uit dat zowel grootschalige, geïndustrialiseerde monocultuur landbouw als industriële veeteelt rampzalige gevolgen hebben. Het centrale thema van het boek is echter een zich snel ontwikkelende trend in de biologische landbouw, de zogeheten bio-vegan landbouw, die gebaseerd is op het bewust vermijden van alle producten van dierlijke oorsprong. Deel I biedt ook alle informatie die nodig is om de discussies tussen twee tegengestelde bewegingen te ontzenuwen: die voor grootschalige industriële landbouw en die voor kleinschalige landbouw op ecologische grondslag. Het onderscheid tussen conventionele, regeneratieve en biologische landbouw wordt benadrukt voordat de impact van de veehouderij wordt besproken.

Hoe je het hele jaar door zoveel mogelijk groene bladmassa in stand kunt houden om de plantengroei te optimaliseren, wordt uitgelegd in deel II, 'Plantengroeimanagement'. Ons gewasmanagement bepaalt in wezen hoeveel van de eenrichtingsenergiestroom van de zon wordt opgevangen en gebruikt. Dus om meer energie in een systeem te krijgen voor een gezonde plantengroei, moeten we de fotosynthetische omzetting maximaliseren.

Het feit dat de combinatie van plantengroei en gewasbescherming alternatieve oplossingen biedt, wordt gepresenteerd in Deel III, 'Gewasbeschermingsmanagement'. Er wordt uitgelegd dat gewasbeschermingsmaatregelen vaak geen duurzame oplossingen bieden voor ziekte-, plaag- en onkruiddruk omdat de gekozen maatregelen eerder curatief dan preventief zijn.

De echte waarheid en een stappenplan voor de implementatie zijn te vinden in Deel IV, 'Blik op de toekomst'. De pluralistische onwetendheid die ons voedselconsumptiepatroon lijkt te domineren, in de trant van "Als niemand er iets aan doet, waarom zou ik", moet van onderop worden gestopt.

TOEKOMSTPLANNING

Onze staat van dienst op het gebied van toekomstplanning voor het welzijn van onze planeet op de lange termijn laat zeker te wensen over. Maar iedereen met een intelligente interesse in hoe voedsel wordt geproduceerd kan zien dat de huidige verspillende primaire landbouwproductiesystemen niet langer kunnen voortbestaan en dat we moeten laten zien welke radicale veranderingen nodig zijn om meer mensen aan te moedigen om over te schakelen op een duurzamer, alternatief landbouwproductiesysteem. Als ook jij een echt verschil wilt maken door fatsoenlijke gewassen te verbouwen op je eigen kleine maar belangrijke deel van de wereld, dan vertellen de volgende pagina's je het meeste van wat je moet weten.

INLEIDING